

Warszawa, 22 stycznia 2013 r.

DBG
BDG-V-0734/113/313

Pan
płk Dariusz Łuczak
p.o. Szefa Agencji Bezpieczeństwa
Wewnętrznego

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 stycznia 2013 r. nr SM-I-073-1-63/13/672 dotyczące opinii do projektów rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów:

1. w sprawie wzoru wniosku o wydanie świadectwa wiarygodności odbiorcy oraz
2. w sprawie wzoru świadectwa wiarygodności odbiorcy

uprzejmie informuję, iż zgłaszam następujące uwagi:

W pkt 4 wniosku o wydanie świadectwa wiarygodności odbiorcy wydaje się zasadne dodanie punktu w którym, odbiorca wskaże ilość umów zawartych na transfer wewnątrzunijny na terytorium Rzeczypospolitej oraz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jest to w mojej ocenie zasadne z uwagi na zakres definicji „obrotu” zawarty w art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. *o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju* (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2012 r. poz. 707) zwana dalej „ustawa”. Transfer wewnątrzunijny jest jedną z form obrotu. Zatem powołując się na pojęcie „obrotu” należy również uwzględnić tę formę obrotu w przypadku ilości zawartych umów.

Załącznik do projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wzoru świadectwa wiarygodności odbiorcy posługuje się pojęciem „nazwa przedsiębiorcy” oraz „adres siedziby przedsiębiorcy”. Należy zauważyć, iż wymagania określone w art. 21k stanowią obligatoryjny element świadectwa wiarygodności odbiorcy a projekt powinien

zawierać tożsame zapisy. Zatem zasadne jest użycie wskazanego w art. 21k zapisu „nazwa i adres odbiorcy”.

Z uwagi na zapis w art. 21e ustawy, iż świadectwo wiarygodności odbiorcy wydawane jest w drodze decyzji administracyjnej, powinno ono zawierać niezbędne elementy decyzji administracyjnej, o których mowa w art. 107§1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm). W mojej ocenie zasadne jest uzupełnienie wzoru świadectwa wiarygodności odbiorcy o element pouczenia, czy i jakim trybie służy od decyzji odwołanie.

Jednocześnie wydaje się, iż bezzasadne jest podawanie we wniosku o wydanie świadectwa wiarygodności odbiorcy równocześnie numerów REGON, NIP lub CEIDG, skoro każdy z nich umożliwia jednoznaczną identyfikację podmiotu.

MINISTER
Dariusz Bogdan
PODSEKRETAŃZ STANU

